ΜΕ ΤΗΝ ΔΙΑΝΟΙΞΙΝ ΣΗΡΑΓΓΩΝ

ΟΔΙΚΑΙ ΑΡΤΗΡΙΑΙ ΥΠΟ ΤΑΣ ΑΛΠΕΙΣ

ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΕΤΟΙΜΑΙ ΤΟ 1960

ΑΟΣΤΗ. Εἰς τὴν σημερινὴν ἐποχὴν τοῦ διχστήματος, ἐνῶ Ρῶσσοι καὶ Ἀμερικανοὶ ἐπιστήμονες ἀγωνίζονται νὰ λύσουν τὰ προβλήματα θερμότητος—ψύχους, τῆς πτήσεως πρὸς τὴν Σελήνην καὶ τὸν Ἄρη, περισσότερον προσγειωμένοι καὶ μετριοπαθεῖς Εὐρωπαῖοι εἰδικοὶ πιστεύουν ὅτι ἔλυσαν τὸ πρόβλημα τῆς θερμότητος γιὰ τὸ ἐπικείμενο ταξίδι τοῦ ἀνθρώπου κάτω ἀπὸ τὶς Ἄλπεις.

Σὲ τρία χρόνια 1.300.000 περιηγηταὶ κάθε χρόνο ταξιδεύουν μεταξὺ Γαλλίας—Ἰταλίας σὲ βάθος 4.330 μ. κάτω ἀπὸ τὸ Λευκὸν Ὄρος, ἐνῶ ἰσάριθμοι σχεδὸν περιηγηταὶ θὰ ταξιδεύουν μεταξὺ Ἰταλίας—Ἑλβετίας σὲ βάθος 2.550 μέτρων, κάτω ἀπὸ τὸν Ἅγιο Βερνάρδο.

Οἱ αὐτοκινητισταὶ τὸν χειμῶνα θὰ μπαίνουν στὴν εἴσοδο τῆς σήραγγος τοῦ Λευκοῦ Ὄρους σὲ ὕψος 2.970 μ. πάνω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης, ἐνῶ ἡ θερμοκρασία θὰ φθάνῃ τοὺς 17 βαθμοὺς Φαρενάϊτ ὑπὸ τὸ μηδέν. Πέντε λεπτὰ ἀργότερα, βαθειὰ στὰ ἔγκατα τοῦ ὑψηλοτέρου εὐρωπαϊκοῦ βουνοῦ, ἡ θερμοκρασία θὰ φθάνῃ σὲ 120 βαθμοὺς Φαρενάϊτ ὑπὲρ τὸ μηδέν. Ἡ ἀπότομη αὐτὴ μεταβολὴ θερμοκρασίας θὰ μποροῦσε νὰ ἐξοντώσῃ τὸν ἄνθρωπο. Πράγματι πολλοὶ ἐργάται βρῆκαν τὸ θάνατο πρὸ 50 ἐτῶν ὅταν ἀνέσκαπτον τὴν περίφημον σήραγγα τοῦ σιδηροδρόμου Σεμπλόν.

Μηχανικοὶ ἀπασχολούμενοι στὴ διάνοιξι τῶν δύο θρυλικῶν ὑπογείων ὁδῶν — ἡ ὁποία ἐγγίζει σήμερα στὸ τέρμα της ὕστερα ἀπὸ ὄνειρα πολλῶν δεκαετιῶν — φαντάζονται ὅτι ἔλυσαν τὸ θερμικὸ πρόβλημα.

Μὲ «βαθμιαῖο κλιματισμὸ» ἐθέρμαναν τὴν περιοχὴ τῆς εἰσόδου τῆς σήραγγος. Κατόπιν ἀκολουθεῖ περιοχὴ φυσιολογικῆς θερμοκρασίας καὶ τελικὰ ζώνη στὴν ὁποία ὁ τεχνητὸς κλιματισμὸς ψυχραίνει τὸ βαθύτερο ζεστὸ μέρος τοῦ δρόμου.

Ἡ πραγματικὴ δοκιμὴ τοῦ συστήματος θὰ γίνῃ τὸν Ὀκτώβριο, ὅταν οἱ ἐργάται θ' ἀρχίσουν νὰ ἐργάζωνται κάτω ἀπὸ τὸ πανήψυλο, γεμᾶτο παγετῶνες Λευκὸν Ὄρος ἀπὸ τὴν ἰταλικὴ καὶ τὴν γαλλικὴ πλευρά.

Ἡ σήραγξ μήκους 12.800 μ. καὶ πλάτους 6.30 μ. θὰ στοιχίσῃ 20.000.000 δολλάρια. Ἀπὸ τὸ ποσὸν αὐτὸ ἀνὰ 11)24 θὰ πληρώσουν Γαλλία καὶ Ἰταλία ἐνῶ τὸ 1)12 θὰ καταβάλῃ ἡ Ἑλβετία.

Ἡ σήραγξ τοῦ Ἁγίου Βερνάρδου, μήκους 5.600 μέτρων, θὰ συνδέσῃ Ἰταλίαν καὶ Ἑλβετίαν, θὰ στοιχίσῃ 14.166.000 δολλάρια καὶ τὰ ἔξοδά της θὰ καταβληθοῦν ἐξ ἡμισείας μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν.

Αἱ ἀρχικαὶ ὁδικαὶ κατασκευαὶ καὶ ἡ δημιουργία τῶν κατασκηνώσεων ἐργατῶν ἄρχισαν ἤδη καὶ γιὰ τὶς δύο σήραγγες.

Τριακόσιοι Ἰταλοὶ ἐργάται ποὺ θ' ἀρχίσουν τὸν Ὀκτώβριον ν' ἀνασκάπτουν καὶ νὰ προκαλοῦν ἐκρήξεις κάτω ἀπὸ τὸ Λευκὸν Ὄρος, φαντάζονται ὅτι θὰ μποροῦν νὰ προχωροῦν 8.70 μ. τὴν ἡμέραν. Μὲ τὸν αὐτὸ περίπου ρυθμὸ θὰ προχωροῦν οἱ Γάλλοι ἐργάται ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρά.

Ἡ σήραγξ πρέπει νὰ ἔχῃ τελειώσει περὶ τὰ τέλη Ὀκτωβρίου 1960, ἄλλως οἱ ἀνάδοχοι τοῦ ἔργου θὰ ὑποστοῦν ποινικὴν ρήτραν 2.500 δολλαρίων καὶ ἐπὶ πλέον 250 δολλάρια γιὰ κάθε μέρα καθυστερήσεως.

Τὰ πρῶτα αὐτοκίνητα θὰ περάσουν ἀπὸ τὴν σήραγγα Λευκοῦ Ὄρους τὸν Μάρτιον 1961, ἀπὸ δὲ τὴν σήραγγα Ἁγίου Βερνάρδου λίγες ἑβδομάδες ἀργότερα.

Αἱ σήραγγες θὰ μειώσουν τὴν διάρκεια τῆς ὁδικῆς διαδρομῆς στὴν περιοχὴ τῶν Ἄλπεων εἰς τὸ ἕν τρίτον περίπου καὶ θ' ἀνοίξουν στοὺς περιηγητὰς δρόμους ἀπροσίτους ὡς τώρα ἐξ αἰτίας τῶν χιονοθυελλῶν καὶ τοῦ ψύχους ἐπὶ ἓξ μῆνες περίπου τὸ χρόνο.

Ἡ σήραγξ τοῦ Λευκοῦ Ὄρους ἀναμένεται ὅτι θὰ ἐξυπηρετῇ κάθε χρόνο 230.000 ἰδιωτικὰ αὐτοκίνητα, 45.000 μοτοποδήλατα, 20.000 λεωφορεῖα, 15.000 φορτηγά, συνολικὰ δὲ 1.300.000 περιηγητὰς καὶ 300.000 τόννους ἐμπορευμάτων.

Οἱ βράχοι ποὺ θὰ ἐξαχθοῦν ἀπὸ τὰ ἔγκατα τῶν ὀρέων θὰ συντριβοῦν καὶ θὰ χρησιμοποιηθοῦν γιὰ τὴν ἰσοπέδωσι τῶν προσβάσεων τῶν σηράγγων καὶ γιὰ τὴν δημιουργία πρὸ αὐτῶν μεγάλων πεδίων σταθμεύσεως, ποὺ θὰ ἐξυπηρετοῦν ἑκατέρωθεν 1.000 αὐτοκίνητα.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ Β΄

—Γενικῆς Συνελεύσεως Ἐργατοϋπαλληλικοῦ Συλλόγου Αὐτοκινητιστῶν Πατρῶν καὶ Περιχώρων ἡ «Ἀναγέννησις»

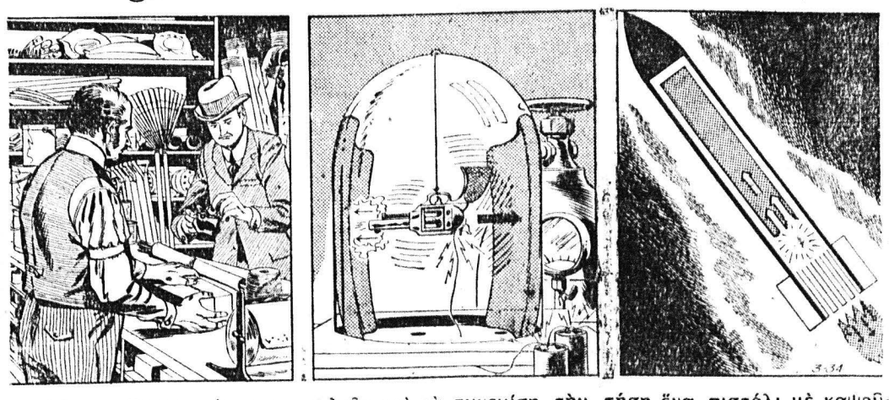
Ματαιωθείσης ἐλλείψει ἀπαρτίας τῆς γενικῆς συνελεύσεως τὴν 4ην τρέχοντος μηνός, καλοῦνται καὶ αὖθις τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου αὔριον Παρασκευὴν καὶ ὥραν ο.30 μ.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου (ὁδὸς Κολοκοτρώνη ἀριθ. 20) μὲ θέμα διάφοροι ἀνακοινώσεις.

Ἐντολῇ Διοικήσεως
Ὁ πρόεδρος
Ἰωάν. Ψωμιάδης
Ὁ γεν. γραμματεὺς
ἀ.α. Γ. Μαρτίνης

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΣΕ 15 ΕΙΚΟΝΕΣ

3ον

ΡΟΜΠΕΡΤ ΓΚΟΝΤΑΡΝΤ, ὁ πατέρας τοῦ πυραύλου

1. Ὅταν τέλειωσε τὶς σπουδές του, τὸ 1911, ὁ Γκόνταρντ ἔγινε δάσκαλος. Ἤθελε νὰ συνεχίσῃ τὰ πειράματά του ἀλλὰ τὰ χρήματά του ἦταν λίγα καὶ ἡ Σχολὴ δὲν εἶχε κεφάλαια γιὰ νὰ τὸν χρηματοδοτήσῃ. Κάνοντας οἰκονομία στὸ φαγητὸ καὶ στὶς ἄλλες προσωπικές του ἀνάγκες, κατώρθωσε νὰ ἀποταμιεύσῃ ἀρκετὰ χρήματα ἀπὸ τὸν μικρὸ μισθό του γιὰ νὰ ἀγοράσῃ τὰ ἀναγκαῖα ἐργαλεῖα καὶ νὰ συνεχίσῃ τὴν ἐργασία του.

2. Ὁ Γκόνταρντ ἐπίστευε εἰς τὴν θεωρίαν ὅτι ἕνας πύραυλος ποὺ θὰ λειτουργοῦσε μέσα σὲ σωλῆνα κενὸν ἀέρος θὰ δημιουργοῦσε μεγαλύτερη πίεσι καὶ συνεπῶς καὶ μεγαλύτερη ταχύτητα ἀπὸ ἐκεῖνον ποὺ θὰ λειτουργοῦσε ὑπὸ κανονικὰς ἀτμοσφαιρικὰς συνθήκας. Τὴν θεωρίαν του αὐτὴν τὴν ἀπέδειξε βάζοντας νὰ ἐκπυρσοκροτήσῃ ἕνα πιστόλι μὲ καψοῦλι μόνον χωρὶς σφαῖρα μέσα σὲ ἕνα ὑάλινο κώδωνα κενὸν ἀέρος.

3. Ὁ Δρ Γκόνταρντ ἀπέδειξεν ἐπίσης μὲ τὰ πειράματά του ὅτι, παρὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν ἀντίληψιν, ἕνας πύραυλος διευθύνεται ὄχι ἀπὸ τὴν ἐξάτμισιν τῆς μηχανῆς του ἐναντίον τοῦ ἀέρος, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν πίεσιν ποὺ δημιουργεῖ ὥθησιν καὶ κίνησιν εἰς αὐτόν.

(ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ)

Πῶς διδάσκονται νὰ ὁμιλοῦν ὀρθῶς οἱ τελείως κωφοί

ΜΙΑ ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΣΚΕΥΗ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. (Ἰδ. Ὑπηρ.). Εἰς τὸ τελευταῖον τεῦχος τοῦ γνωστοῦ βρετανικοῦ περιοδικοῦ «Τὸ Νυστέρι», δίδονται λεπτομέρειαι περὶ μιᾶς συσκευῆς μὲ τὴν ὁποίαν ὑπάρχει ἐλπὶς νὰ μάθουν νὰ ὁμιλοῦν κατὰ τρόπον ἀντιληπτὸν οἱ τελείως κωφοὶ ἐκ γενετῆς. Μέχρι σήμερα πολλὰ τελείως κωφὰ παιδιὰ ἐμάθαιναν νὰ ὁμιλοῦν, συνήθως ὅμως αὐτά, ποὺ ἔλεγαν ἐγίνοντο δυσκόλως ἀντιληπτὰ διότι τὰ δυστυχῆ αὐτὰ πλάσματα δὲν μποροῦσαν νὰ ἔχουν ἀντίληψιν τοῦ ἤχου.

Ὅσοι ἔχουν μερικὴν κώφωσιν μποροῦν νὰ διδαχθοῦν νὰ ὁμιλοῦν μὲ τὴν βοήθειαν διαφόρων ἀκουστικῶν, ἀναλόγως βεβαίως τοῦ βαθμοῦ τῆς κωφότητός των. Διὰ τὸν τελείως κωφὸν αὐτὸ δὲν ἰσχύει καὶ ἔχουν ἐφευρεθῆ διάφοροι συσκευαὶ καὶ βοηθήματα, τὰ ὁποῖα ὅμως δυστυχῶς δὲν εἶναι ἱκανοποιητικά.

Ἡ νέα συσκευὴ ἀποτελεῖται ἀπὸ μίαν μικρὴν ὀθόνην σωλῆνος καθοδικῶν ἀκτίνων ἐπὶ τῆς ὁποίας τοποθετοῦνται παράλληλοι ὁριζόντιαι γραμμαί. Ἕνα μικρόφωνον εἰς σχῆμα περιλαιμίου προσαρμόζεται εἰς τὸν λαιμὸν τοῦ παιδιοῦ καὶ τροφοδοτεῖ τὴν συσκευὴν οὕτως ὥστε καθὼς ὁμιλεῖ ὁ ἀσθενὴς τὸ ὕψος τῆς φωνῆς του προβάλλεται ὑπὸ μορφὴν φωτεινῆς γραμμῆς κινουμένης καθέτως πρὸς τὰ ἄνω καὶ πρὸς τὰ κάτω ἐπὶ τῆς ὀθόνης τοῦ σωλῆνος καθοδικῶν ἀκτίνων καὶ δείχνει τὴν παραλλαγὴν τῆς φωνητικῆς συχνότητος.

Ἡ φωτεινὴ ἀκτὶς ἐξαφανίζεται ὅταν κάνεις δὲν ὁμιλεῖ. Χρησιμοποιεῖται μόνον ἡ βασικὴ συχνότης τῆς φωνῆς καὶ μέσῳ διακοπτῶν μποροῦμε νὰ καθορίσωμεν τὴν μέσην συχνότητα, ποὺ θέλομεν, ἄνω καὶ κάτω τῆς ὁποίας πρόκειται νὰ ποικίλλῃ ἡ φωνή. Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ καθίσταται δυνατὴ ἡ χρησιμοποίησίς τους δι' ἐνήλικας καθὼς καὶ διὰ παιδιὰ ἔχοντα φωνὰς μὲ μεγάλον ὕψος ἤχου. Ἡ συσκευὴ χρησιμοποιεῖται ἤδη μὲ καλὰ ἀποτελέσματα εἰς τὴν Σχολὴν Κωφῶν τοῦ Ἀνατολικοῦ Λονδίνου.

ΔΙΕΘΝΕΣ ΚΑΡΚΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΕΙΣ ΛΟΝΔΙΝΟΝ

ΜΕΤΕΧΟΥΝ 2.000 ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Περισσότεροι ἀπὸ 2.000 καρκινολόγοι συνεκεντρώθησαν εἰς Λονδῖνον ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ ἑβδόμου Διεθνοῦς Συνεδρίου διὰ καρκινολογικὰς ἐρεύνας.

Οἱ καρκινολόγοι αὐτοὶ ἀντιπροσωπεύουν 63 ἔθνη. Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἀπέστειλαν 500 ἀντιπροσώπους καὶ ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις 54.

Μερικὰ ἀπὸ τὰ θέματα ποὺ θὰ ἀπασχολήσουν τὸ Συνέδριον θὰ εἶναι ἡ πιθανὴ συσχέτισις καπνίσματος καὶ καρκίνου, ἡ μέθοδος τῆς ἐσχάτως ἐφευρεθείσης χημικῆς θεραπείας, τῆς καταπολεμήσεως τῆς ἀναπτύξεως τῶν καρκινογόνων κυττάρων. Ἐλπίζεται ὅτι αὐτὴ ἡ μέθοδος ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν χειρουργικὴν καὶ ἀκτίνων Χ θεραπείαν θὰ καταπολεμήσῃ σημαντικῶς τὴν νόσον.

Ἠξήθη ἡ ἐπιρροὴ κομμουνιστικῶν χωρῶν εἰς τὴν παγκόσμιον οἰκονομίαν

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ ΕΡΕΥΝΗΣ ΟΜΑΔΟΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΩΝ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Ἀνταποκριταὶ τῶν «Νιοὺ Γιὸρκ Τάϊμς» μεταδίδουν ὅτι ἡ ἐπιρροὴ τοῦ κομμουνιστικοῦ μπλὸκ ἐπὶ τῆς παγκοσμίου οἰκονομίας ηὐξήθη κατὰ τὸ πρῶτον τετράμηνον τοῦ 1958 καὶ ἡ αὔξησις αὐτὴ θὰ συνεχισθῇ.

Τὸ συμπέρασμα αὐτὸ ἐξήχθη ἀπὸ τὴν μελέτην 50 χωρῶν, ἀλλὰ μολονότι τὸ ἐμπόριον Ἀνατολῆς—Δύσεως κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὑπερέβη τὰ ἓξ δισεκατομμύρια δολλάρια, δηλαδὴ ἐδιπλασιάσθη ἀπὸ τὸ 1952 ὁπότε ἀπέθανεν ὁ Στάλιν, τὸ ποσοστὸν ἐν σχέσει μὲ τὸ παγκόσμιον ἐμπόριον ἦτο μόνον 3 ο)ο.

Καὶ οἱ «Τάϊμς» συνεχίζουν:

«Ἡ πολιτικὴ σημασία τοῦ ἐμπορίου αὐτοῦ συχνὰ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν φύσιν καὶ ὅρους τοῦ ἐμπορίου, παρὰ ἀπὸ τὸ ποσὸν τῶν ἐμπορευομένων ἀγαθῶν. Τοῦτο καταφαίνεται ἀπὸ τὰς κομμουνιστικὰς ἀγορὰς πρώτων ὑλῶν ἀπὸ χώρας ποὺ ἔχουν δυσκολίαν εἰς τὸ νὰ διαθέσουν τὰ προϊόντα των. Παράδειγμα ἔρια ἀπὸ τὴν Οὐρουγουάην».

Αἱ κυριώτεραι χῶραι αἱ ὁποῖαι ἔχουν συναλλαγὰς μὲ τὸ κομμουνιστικὸ μπλὸκ εἶναι ἡ Ἰσλανδία, Φινλανδία, Αὐστρία, Τουρκία, Μεγάλη Βρετανία, Γιουγκοσλαβία, Ἡνωμένη Ἀραβικὴ Δημοκρατία, Γεμένη, Ἰράν, Μπούρμα, Καμπόντια, Ἰνδονησία, Ἀφγανιστάν, Κεϋλάνη, Ἰαπωνία, Ἰνδίαι, Νεπάλ, Οὐρουγουάη καὶ Ἀργεντινή.

Ἡ Δημοτικὴ Μουσική

Ἡ Δημοτικὴ Μουσικὴ θὰ παίξῃ σήμερον καὶ ὥραν 8.15 μ.μ. εἰς τὴν Πλατεῖαν Ὑψηλῶν Ἀλωνίων ἐκλεκτὸν πρόγραμμα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀρχιμουσικοῦ κ. Βασ. Σωζοπούλου.

Νυκτερινὴ συναυλία

Τὴν προσεχῆ Πέμπτην 17 Ἰουλίου εἰς τὸ πάρκον τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου θὰ δοθῇ μὲ εἴσοδον ἐλευθέραν νυκτερινὴ συναυλία ὑπὸ τῶν συνεργαζομένων ἐρασιτεχνικῶν καλλιτεχνικῶν σωματείων τῆς πόλεώς μας, «Ὀρφεὺς» καὶ «Πατραϊκὴ Μανδολινάτα». Ἡ συναυλία θ' ἀρχίσῃ τὴν 11ην νυκτερινήν.

Τὴν μανδολινάτα θὰ διευθύνῃ ὁ κ. Ν. Κολυτᾶς, τὴν δὲ χορῳδίαν καὶ μανδολινάταν ὁ κ. Κ. Λαγουμιτζῆς.

Τεταρτοετὴς φοιτητὴς μαθηματικῶν παραδίδει μαθήματα δι' ἀνεξεταστέους. Πληροφορίαι Βασ. Πετσίνην Κορίνθου 197, τηλ. 45-04

ΟΙ ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΤΩΝ ΣΠΗΛΑΙΩΝ ΜΑΓΚΙΣΛΑΚ

ΜΟΣΧΑ. (Ἰδ. Ὑπ.). Τὸ Μαγκισλὰκ εἶναι μία ἀπὸ τὶς ἔρημες χερσονήσους τοῦ ἀνατολικοῦ τμήματος τῆς Κασπίας θαλάσσης. Ὑπάρχουν ἐδῶ πάρα πολλὲς σπηλιές, ποὺ συγκέντρωναν τὴν προσοχὴ τῶν ἀρχαιολόγων ἀπὸ τὰ παλιὰ χρόνια.

Στὸ λαὸ ζοῦν μέχρι σήμερα οἱ θρῦλοι γιὰ ἀμύθητους θησαυροὺς ποὺ εἶναι κρυμμένοι σ' αὐτὲς τὶς σπηλιές. Ἕναν τέτοιο θησαυρὸ ἀνακάλυψε τελευταία, ὁ βοσκὸς Σαττυμπάϊ Σιουρεμπέκοφ ἐκ Καζαχστάν. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι δὲν ἀνακάλυψε οὔτε πυθάρια μὲ χρυσάφι, οὔτε σαπισμένα κιβώτια μὲ μπριλλάντια, ἀλλὰ ἕνα μεγάλο κιβώτιο μὲ χειρόγραφα βιβλία.

Ἀλλὰ οἱ συνεργάτες τῆς Ἀκαδημίας ἐπιστημῶν τοῦ Καζαχστάν, ὅπου μετεφέρθη ὁ θησαυρός, χάρηκαν περισσότερον ἀπὸ ὅσο θὰ χαίροντο ἂν ἦταν πολύτιμα κοσμήματα.

Ἐπρόκειτο γιὰ θησαυρὸ ἀρχαίων χειρογράφων στὴν ἀραβικὴ γλῶσσα, μεταξὺ αὐτῶν εἶναι ἕνα περσικὸ ἐγκυκλοπαιδικὸ λεξικό, μία γραμματικὴ τῆς ἀραβικῆς γλώσσης, ἐγχειρίδια λογικῆς, αἰσθητικῆς, ἠθικῆς, ἀλγέβρας, ἀστρονομίας καὶ γεωγραφίας ὡς καὶ συγγράμματα ἀρχαίων συγγραφέων τῆς Ἀνατολῆς.

Πάνω ἀπὸ ἓξη αἰῶνες ἔμειναν τὰ βιβλία αὐτὰ μέσα στὸ σπήλαιο. Μέσα στὸ σεντοῦκι διετηρήθησαν χειρόγραφα, γραμμένα ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ 1290 ἕως 1306. Τὸ εὕρημα αὐτὸ θὰ βοηθήσῃ τοὺς ἐπιστήμονας νὰ σχηματίσουν μίαν θετικὴν γνώμην γιὰ τὸν ἀρχαῖο πολιτισμὸ τοῦ Δυτικοῦ Καζαχστάν.

Στὶς σπηλιὲς τοῦ Μαγκισλὰκ διεξάγονται ἐντατικὲς ἀνασκαφὲς καὶ τὶς τελευταῖες ἡμέρες ἀνεκαλύφθη ἀκόμη ἕνας θησαυρὸς ποὺ περιλαμβάνει πολὺ ἀρχαῖα χειρόγραφα, τὰ ὁποῖα τώρα μελετοῦν οἱ ἐπιστήμονες τοῦ Καζαχστάν.

Αἱ ναυπηγήσεις κατὰ τὸ ἔτος 1957

ΠΑΡΙΣΙ. Ὁ Ὀργανισμὸς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Συνεργασίας ἀνεκοίνωσεν ὅτι κατὰ τὸ 1957 ἡ ἀνὰ τὸν κόσμον ναυπήγησις πλοίων ἀνῆλθεν εἰς 8.100.000 τόννους, καὶ εἶναι ἡ μεγαλυτέρα κατὰ εἰρηνικὴν περίοδον.

Κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους τὸ τονάζ τῶν ναυλωμένων, ὑπὸ ναυπήγησιν ἢ ὑπὸ παραγγελίαν σκαφῶν ἀνήρχετο εἰς 34.500.000 τόννους ἐκ τῶν ὁποίων 22.700.000 τόννοι ἀντιπροσώπευαν τὰ τάνκερς.

Ἡ σημερινὴ ἐν ἐνεργείᾳ δύναμις τῶν τάνκερς ἀνέρχεται εἰς 50.000.000 τόννους καὶ πλέον τοῦ ἑνὸς τετάρτου τῶν τάνκερς εἶναι 24.000 τόννων καὶ ἄνω.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΣΚΑΦΗ ΕΙΣ ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ

ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ. Δεκατέσσαρα πολεμικὰ σκάφη τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ναυτικοῦ μὲ πλήρωμα 6.000 ἀνδρῶν, θὰ ἐπισκεφθοῦν τὸν λιμένα τοῦ Ἀμβούργου ἀπὸ τὶς 19 ἕως 24 Ἰουλίου.

Μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν θὰ συμπεριλαμβάνωνται 700 δόκιμοι οἱ ὁποῖοι ἐκτελοῦν ἐκπαιδευτικὸν πλοῦν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ὁ Αὐτόνομος Σταφιδικὸς Ὀργανισμὸς (Α.Σ.Ο.) προκηρύσσει μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν προμήθειαν 700 ἕως 1.000 τόννων οἰνοπνεύματος ἐξωτερικοῦ καθαροῦ πρὸς ἀνάμιξιν, διενεργηθησόμενον τὴν 22 Ἰουλίου ἐ.ἔ. εἰς τὰ ἐν Πάτραις Κεντρικὰ Γραφεῖα (Παντσνάσσης 3) δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἀπὸ 11—12 π.μ. ὥραν τῆς ὡς ἄνω ἡμερομηνίας.

Περισσότεραι πληροφορίαι παρὰ τῷ Αὐτονόμῳ Σταφιδικῷ Ὀργανισμῷ Πατρῶν καὶ Ὑποκαταστήματι ΑΣΟ Πειραιῶς—Λουδοβίκου 1.

(Ἐκ τοῦ Α.Σ.Ο.)

ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ

Στίγκλιτς, ὁ πρωτοπόρος τῆς φωτογραφικῆς τέχνης

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΟΥ κ. ΝΟΡΜΑΝ ΣΜΙΘ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Στὴν φωτογραφία, καθὼς καὶ σὲ κάθε μορφὴ τέχνης, τὸ χέρι τοῦ μεγάλου καλλιτέχνου φαίνεται εὔκολα σὲ κείνους ποὺ καταλαβαίνουν. Στὴν φωτογραφία συνυπάρχουν ἡ ἐπιλογὴ καὶ ἡ ἀπομόνωσις τοῦ θέματος, ἡ γραφικὴ σύνθεσις, τὸ ὕφος καὶ ἡ ἀποτύπωσις ὅλων αὐτῶν. Ἐκεῖνο ποὺ διακρίνει τὸν καλλιτέχνη φωτογράφο καὶ ἀποτελεῖ τὸ κύριο χαρακτηριστικό του εἶναι ἡ προσωπική του δεξιοτεχνία τῶν ἀποχρώσεων τῆς σκιᾶς καὶ τοῦ φωτός.

Ὅλα αὐτὰ εἶναι φανερὰ στὸ ἔργο τοῦ Ἄλφρεντ Στίγκλιτς αὐτοῦ τοῦ πρωτοπόρου ποὺ ἐπέμενε ὅτι ἡ φωτογραφία δικαιωματικῶς ἀνήκει στὴν τέχνη καὶ ἀπέδειξε αὐτὸν τὸν ἰσχυρισμὸ δημιουργῶντας μὲ τὴν μηχανὴ ὅ,τι οἱ ἄλλοι καλλιτέχναι δημιουργοῦν μὲ τὸ πινέλο καὶ τὸ μολύβι.

Ἡ ἐργασία τοῦ Στίγκλιτς μπορεῖ νὰ διακριθῇ σὲ τρεῖς ἐποχές. Στὴν πρωταρχικὴ περίοδο (1883—1901), τὴν μέση περίοδο γνωστὴ ὡς φωτο—υποχώρησι (1902—1917), ποὺ ὀνομάσθη ἔτσι διότι τότε διηύθυνε μιὰ ὁμάδα ποὺ ἀπεσχίσθη ἀπὸ τὶς παραδόσεις τῆς τέχνης καὶ τὴν τελευταία περίοδο (1917—1937) ὅπου τὸ ἔργον του ἔφθασε στὴν πλήρη ὡριμότητα.

Τὸ κυριώτερο μέρος τοῦ ἔργου του ἀποτελεῖται ἀπὸ σκηνὲς τῆς πόλεως τῆς Νέας Ὑόρκης, τότε ποὺ ὁ 19ος αἰῶνας παραχωροῦσε τὴν θέσι του στὸν 20ὸν, πορτραῖτα τῆς γυναίκας του Τζώρτζια Ο' Κίφι ποὺ ἦταν κι' αὐτὴ καλλιτέχνις, πορτραῖτα τῶν φίλων του, τὸ οἰκογενειακό του σπίτι στὴ Λέϊκ Τζώρτζ τῆς Νέας Ὑόρκης καὶ μελέτες μὲ σύννεφα καὶ τοπία.

Στὴν πρωτορχικὴ περίοδο ὁ Στίγκλιτς, ὅπως καὶ κάθε φωτογράφος ἀναζητοῦσε νὰ κυριαρχήσῃ στὸ τεχνικὸ μέρος τοῦ καλλιτεχνικοῦ του μέσου καὶ συγχρόνως ἀπεδείκνυε στὸν ἑαυτό του καὶ στοὺς ἄλλους ὅτι οἱ μόνοι περιορισμοὶ ποὺ ἕνας καλλιτέχνης πρέπει νὰ ἀποδεχθῇ εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ εἶναι σύμφωνοι μὲ τὴν πεῖρα του.

Ἀποφασισμένος νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν χρῆσι τῆς μηχανῆς του καὶ τῶν φωτογραφικῶν ὑλικῶν, ἔκανε πειράματα μὲ ὅλες τὶς ἀποχρώσεις τοῦ φωτὸς καὶ τῶν καιρικῶν συνθηκῶν γιὰ νὰ πείσῃ ἐκεῖνο ποὺ σήμερα ὅλοι ἔχουν παραδεχθῆ ὅτι οἱ φωτογραφίες μποροῦν νὰ γίνουν ὁποιουδήποτε ἐφόσον ὑπάρχει φῶς.

Παρακάμπτοντας τὰ τεχνικὰ προβλήματα ὁ Στίγκλιτς ἄρχισε νὰ χρησιμοποιῇ τὸ καλλιτεχνικόν του μέσον γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ ἐκφράσῃ ὅ,τι ἤθελε νὰ πῇ. Ἔτσι συγκεντρώνεται σὲ θέματα στενὰ συνδεδεμένα μὲ τὴν καθημερινή του ζωὴ καὶ μὲ ἀνθρώπους ποὺ τὸν συνδέει μιὰ συμπάθεια.

Παραλλήλως ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὰ σύνορα τῆς παραδόσεως τόσο γιὰ τὰ ἐργαλεῖα του, ὅσο καὶ στὰ θέματά του. Ὅπως οἱ μοντέρνοι καλλιτέχναι ἔτσι κι' αὐτὸς εἶχε γυρίσει στὴν ἐποχή του, στὰ ἀφηρημένα σχήματα, δηλαδὴ τὴν καθαρὴ τέχνη καὶ μιὰ γραμμή, μιὰ μορφὴ καὶ ἕνας τόνος του ὁμιλοῦν ἀφ' ἑαυτῶν.

Ὁ Στίγκλιτς γεννήθηκε στὸ Χόμποκεν τοῦ Νιοῦ Τζέρσεϋ τὸ 1864 καὶ ἄρχισε τὴν φωτογραφικὴ του καριέρα στὴν Γερμανία σὲ ἡλικία 18 χρονῶν. Εἶχε πάει στὴν Εὐρώπη μὲ τοὺς γονεῖς του γιὰ νὰ σπουδάσῃ μηχανικὸς καὶ μιὰ μέρα ποὺ ἔβγαινε ἀπὸ τὸ Πολυτεχνεῖο τοῦ Βερολίνου εἶδε σὲ μιὰ βιτρίνα μιὰ μηχανὴ —κουτὶ καὶ τὴν ἀγόρασε.

«Τὴν ἀγόρασα, λέγει, καὶ τὴν ἔφερα στὸ δωμάτιό μου καὶ ἄρχισα νὰ τὴν περιεργάζωμαι. Μὲ ἐμάγευσε, πρῶτα μὲ πάθος καὶ κατόπιν σὰν πειρασμός. Λὲς καὶ ἡ μηχανὴ μὲ περίμενε, σὰν νὰ προοριζότανε γιὰ μένα καὶ τὴν πῆρα ὅπως ἕνας μουσικὸς πέρνει τὸ πιάνο του κι' ἕνας ζωγράφος τὴν παλέτα του. Σιγὰ—σιγὰ βρῆκα ὅτι κυριαρχοῦσα καὶ μποροῦσα νὰ κάνω θαύματα καὶ πράγματα ποὺ οὐδέποτε εἶχαν γίνει ἕως τότε».

Τότε, ἡ φωτογραφία βρισκότανε στὰ σπάργανά της καὶ ἐθεωρεῖτο μιὰ ἁπλῆ ἀποτυπωτικὴ μέθοδος. Ἀλλὰ ὁ Στίγκλιτς προχώρησε πρῶτα στὴν Εὐρώπη κι' ἔπειτα στὴν Νέα Ὑόρκη. Σύντομα κατενίκησε τὰ «ἀδύνατα σημεῖα» τῆς φωτογραφίας καὶ ἔστρωσε τὸν δρόμο γιὰ περισσοτέρους πειραματισμούς, συγκεντρώνοντας τὴν ἐργασία τῶν ἄλλων — φωτογράφων, ζωγράφων, γλυπτῶν — καὶ ἐκθέτοντάς την σὲ μιὰ πινακοθήκη ποὺ μόνος του ἵδρυσε στὴν Νέα Ὑόρκη.

Τὸ κυριώτερο μέρος τοῦ ἔργου του ἀποτελεῖται ἀπὸ σκηνὲς τῆς πόλεως τῆς Νέας Ὑόρκης, τότε ποὺ ὁ 19ος αἰῶνας παραχωροῦσε τὴν θέσι του στὸν 20ὸν, πορτραῖτα τῆς γυναίκας του Τζώρτζια Ο' Κίφι ποὺ ἦταν κι' αὐτὴ καλλιτέχνις, πορτραῖτα τῶν φίλων του, τὸ οἰκογενειακό του σπίτι στὴ Λέϊκ Τζώρτζ τῆς Νέας Ὑόρκης καὶ μελέτες μὲ σύννεφα καὶ τοπία.

Στὴν πρωτορχικὴ περίοδο ὁ Στίγκλιτς, ὅπως καὶ